

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 P 005615 06 P
Visoko, 03.09.2010.. godine

Tužitelj: Đordjo Bajić i drugi
Tuženi: Općina Visoko i drugi
Radi: Naknada štete - ostali
Vrijednost spora: 8.000,00

Zapisničar
Amira Smailbegović

Sudija
Igbala Mustafić

Z A P I S N I K

o glavnom ročištu

sastavljen kod ovog Suda, dana 03.09.2010. godine, u 11,00 sati.

Za tužitelja - Đordjo Bajić - punomoćnik adv. Zahid Hadžić po punomoći u spisu

Za tužitelja - Bajić Zoran, - advokat Sokolović Sabiha po punomoći u spisu

Za tužitelja - Bajić Dušanku, - advokat Sokolović Sabiha po punomoći u spisu

Tuženi: Općina Visoko, općinski pravobranitelj Melina Hodžić Travančić, po punomoći
u spisu

Vještak Begović Zijad, pristupio lično

Sud konstatiše da su ispunjeni uslovi za održavanje glavne rasprave pa istu otvara.

Sud upoznaje prisutne sa dosadašnjim tokom postupka pa se u nastavku glavne rasprave
saslušava. vještak Begović Zijad, sin Alije, rodjen 1956. godine upozoren da je nalaz
dužan dati prema pravilima struke i nauke, da je za lažno davanje nalaza krivično
odgovoran, pa nakon što izjavlji razumio upozorenje, pa nakon toga izjavlji:

U cijelosti ostajem kod svog osnovnog nalaza kao i svih odgovora kojci sam dao u
pisanim obliku a koji odgovori su u suštini odgovori na primjedbe punomoćnika
parničnih stranaka.

Punomoćnik prvotužitelja Bajić Đorđe adv. Zahid Hadžić izjavlji: Što se tiče mene vještak
je dao pojašnjenja tako da ja na ovom ročištu nemam pitanja za vještaka.

Punomoćnik tuiženih Bajloć Zorana i Bajić Dušanke, adv. Sokolović Sabiha ima pitanja
vještaku pa na pitanje:

P: Ja sam na prošlom ročištu stavila primjedbu da su cijene koje je vještak iskazao u
svom nalazu za rekultivaciju na predmetnim nekretninama niske. Vještak je da ao odgovor
na to pitanje, međutim, ja i danas prigovaram na te cijene iskazane u nalazu jer smatram
da su nerealne te da ne mogu biti istecijene u 2007. i 2010. godini.

O: Jja sam u svom odgovoru na pitanje pokušao objasniti kako sam došao do tih cijena. Koristio sam sve raspoložive i dostupne podatke te sam to u odgovoru i prikazao, a s obzirom da se kod nas uglasnom radovi plaćaju po površini (dulumu, aru) to sam kao parametar i uzeo to. Tako da su ovo cijene realne i to je moje mišljenje i ostajem pri tom.

Ja u cijelosti ostajem kod svog pojašnjenja.

Što se tiče obračuna koji se odnosi na voće i ukrasno drveće u nalazu ono je obračunato za kompletne nekretnine jer ja na terenu nisam mogao utvrditi kome što pripada jer nisu ni granice između parcela vidljive.

Punomoćnik tužitelja Sokolović Sabiha nema daljih pitanja vještaku a i ne prigovaram nalazu vještaka.

Punomoćnik tuiženog ima pitanja vještaku pa na pitanje:

P: Jeste li bili ispriječeni prilikom vršenja uvidjaja.

O: Ja sam sam išao da izvršim uvidjaj na licu mjesta i tom prilikom me niko nije sprečavao da izvršim uvidjaj, jedino ima rampa na ulazu koju sam ja zaobišao i ušao u nekretnine.

Rampa je postavljena tako da ne može ući auto a pješke se može doći do predmetnih nekretnina.

Što se tiče štete je ista i u nalazu iz 2007. godine i u ovom novom nalazu i ukupno iznosi 4.220,00 KM za sve parcele.

Punomoćnik tuiženog predlaže da se izvrši dopunsko vještačenje na način da se utvrdi visina štete na parcelama prvotužitelja Đorđe Bajića i to ja kč: 1150,1155/1, 1151/1 i 1156. k.o. Radovlje ukoliko ista postoji.

Punomoćnik prvotužitelja protivi se predloženom dopunskom vještačenju jer nisu ispunjeni uslovi iz člana 102. ZPP-a obzirom da nije uopšte obrazloženo zašto se tek sada predlaže, a tuženoj su poznate sve činjenice vezano za navedeni postupak bile poznae na pripremnom ročištu.

Sud donosi

Rješenje

Odbija se prijedlog punomoćnika tuiženog da se izvrši dopunsko vještačenje na okolnosti koje je danas predložio.

P: Smatram da je cijena poljoprivrednog zemljišta iskazana u nalazu od 7 KM previsoka pa na primjedbu vještak izjaví:

O: Mogu samo reći da su to trenutne tržišne cijene poljoprivrednog zemljišta na tom području. I ja ostajem kod toga.

P: Na osnovu čega ste utvrdili vrijednost gradjevinskog zemljišta u iznosu od 9,80 KM.

O: Cijenu gradjevinskog zemljišta u visini od 9,80 sam uzeo iz nekih svojih ranijih nalaza isto za ovaj sud na tom području koje su u tim postupcima i prihvaćene.

Ja ostajem kod ove cijene, jedino je pitanje da li sam ja uopšte nadležan da vršim procjenu gradjevinskog zemljišta.

P: Da li je moguće cijenu gradjevinskog zemljišta dobiti iz regulacionog ili prostornog plana.

O: Nije moguće cijenu gradjevinskog zemljišta dobiti iz regulacionog i prostornog plana, a koliko je meni poznato.

Voće koje je iskazano u nalazu i ukrasno drveće se nalazi i danas dani na parcelama tužitelja. Ja što sam vido na licu mjesta a što se i danas može vidjeti sam i procjenio, ono što nisam mogao vidjeti na licu mjesta prilikom uvidjaja nisam mogao ni procjeniti.

Punomoćnik tuženog nema više pitanja, prigovaram iskazu vještaka poljoprivredne struke koji se odnosi na iskazanu vrijednost nekretnina kao visinu cijene poljoprivrednog zemljišta.

Punomoćnik prvotužitelja izjavlja: Vještak poljoprivredne struke je na prethodnoj glavnoj raspravi odustao od procjene gradjevinskog zemljišta iz razloga što je rekao da nije nadležan i tada je u svom nalazu izvršio korekciju površine poljoprivrednog zemljišta odnosno svoj nalaz korigovao u pogledu iznosa na parceli 1151/1 te dalje pojašnjavanje i traženje odgovora od vještaka poljoprivredne struke vezano za gradjevinsko zemljište je bespredmetno, jer se vještak na iste ne može izjašnjavati.

Na pitanje suda da li je u nalazu prikazana vrijednost voća ili šteta na paarcelama, vještak izjavlja da je prikazana zaista šteta tamo gdje je ima.

Vještak potražuje troškove prema troškovniku u spisu.

Rješenje o naknadi vještaku biće doneseno i stranci dostavljeno.

U nastavku glavne rasprave izvodi se dokaz uvida i čitanja u osnovni i doopuske nalaze poljoprivredne struke kao i na sva pojašnjenja koja je vještak dao u pismenom obliku.

Na izvedene dokaze prisutni nemaju primjedbi.

Nakon izvedenih dokaza punomocnik prvotužitelja precizira tužbeni zahtjev tako da isti sada glasi: Tužena je dužna tužitelju isplatiti iznos od 188.355,50 KM sa kamatom od dana podnošenja tužbe do isplate sa kamatom od 16.06.2006. godine kao dana podnošenja tužbe kao i naknaditi troškove postupka sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Navedeni zahtjev se precizira na osnovu nalaza i mišljenja vještaka poljoprivredne i gradjevinske struke.

Struktura navedenog iznosa se sastoji od procjene vrijednosti zemljišta i to parcela 1151/1, 1150,1155/1, 1156, odnosno dijela parcele na kojoj se nalazi objekat osim gradjevinskog zemljišta i stambenog objekta, kao i dijela parcele 1156 a prema nalazu vještaka geodetske struke i to tako da procjena vrijednosti zemljišta iznosi 65.070,00 KM, procjena voća 24.360,00 KM, i ukrasnog bilja 2.677,50 KM (pola od procijjenjenog iznosa od 5.355,00 KM) što po ovom osnovu iznosi 92.120,50 KM.

Šteta na objektima iznosi 96.235,00 KM, a ista se sastoji od procjene pomoćnog objekta u iznosu od 16.313,00 KM, zatim procjena vrijednosti stambenog objekta u iznosu od 54.722,00 KM, procjenavrijednosot i gradjevinskog zemljišta u iznosu od 7.500,00 KM, troškovi projektne dokumentacije 600,00 KM, troškovi vodjenja postupka 100,00 KM, priključak odnosno energetsku saglasnost 800,00 KM, troškovi gradnje septičke jame i bunara 6.000,00 KM, te uredjenja gradjevinskog zemljišta u iznosu od 10.200,00 KM.

Punomoćnici tužitelja preciziraju tužbeni zahtjev za štetu na parceli 1099 k.o. Radovlje i to tako što isti glasi: tužena je dužna tužiteljima isplatići iznos od 7.269 KM sa kamatom od dana podnošenja tužbe do isplate.

Šteta se sastoji od troškova rekultivacije u iznosu od 1470,00 KM i štete koju su pretrpili tužitelji za izgubljeni prinos u iznosu od 5.789,00 KM.

Punomoćnik drugotužitelja i trećetužitelja precizira tužbeni zahtjevi isti uskladjuje sa nalzima vještaka tako da isti sada glasi:

Obavezuje se tuženi da tužiteljima Bajić Zoranu i Bajić Dušanki isplati štetu za porušene objekte koji su bili izgradjeni na parceli k.č. 1151/2 okućnica upisana u z.k.ul. 982 k.o. Radovlje.

I to za porušeni stambeni objekat površine 91 m² isplati 54.691,00 KM KM, za vrijednost zemljišta uz objekat površine 500 metara dvorište 7.500,00 KM, za troškove urbanističke i gradjevinske i projektne dokumentacije iznos od 10.200 KM (koji se sastoje od troškova izrade projektne dokumentacije 600 KM, za urbanističku i gradjevinsku dozvolu vodjenje postupka 100 KM, priključajk za energetsku saglasnost 800 KM, izrada septičke jame i vlastitog bunara 6.000 KM i uredjenje gradjevinskog zemljišta i dobivanje odobranja za gradnju 2.700,00 KM).

Za pomoćnu zgradu površine 29 m², da isplati iznos od 9.461,40 KM

Za pomoćnu zgradu površine 39 m² da isplati iznos od 12.723,95 KM

Za pomoćni objekat površine 5 m² iznos od 141,20 KM.

Odnosno da isplati ukupan iznos od 94.717,55 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate.

Za pričinjenu štetu na zemljištu obavezuje se tuženi da tužiteljima Bajić Zoranu i Bajić Dušanski za štetu nastalu na parcelama isplati iznos od 5.515,00 KM sa kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate i naknadi troškove postupka prema priloženom troškovniku.

Navedeni iznos za pričinjenu štetu na zemljištu sastoji se od šteteča: za rekultivaciju na parcelama označena k.č. 1151/2, 1152, 1155/2 i 1153. i za ukrasno drveće na parceli 1151/2.

Punomoćnik tuženog se protivi preinačenju tužbenog zahtjeva.

Sud donosi

Rješenje

Dozvoljava se preinačenjetužbenog zahtjeva a s obzirom da je isto uslijedilo nakon izvodjenja dokaza i da isto nije usmjereno na odugovlačenja postupka jer sud ijeni da punomoćnici tužitelja prije izvedenih dokaza nisu mogli isti precizirati.

U završnom izlaganju punomoćnik prvočitelja Bajić Đorđe izjavi: Predlžem da se u cijelosti udovolji postavljenom tužbenom zahtjevu uz naknadu troškova postupka. Najime navedena šteta odnosno isplata koju potražuje prvočitelj proizilazi iz činjenice da su njegove nekretnine koje su predmet tužbenog zahtjeva propustima tužene ili tačnije po zahtjevu tužene oduzete od tužitelja na način što su gradjevinski objekti, kuća i pomoćni objekat srušeni a ostali dio nekretnina koji se nalazi uz samu kuću i koji čine jedno porodično gazdinstvo oduzeti iz faktičkog posjeda bez mogućnosti da se iste vrate tužitelju u posjed odnosno da se uspostavi stanje koje je bilo.

Najime, navedene nekretnine se nalaze u kompleksu aerodroma i iste su i fizički odvojene od tužitelja na način što je pristup do istih onemogužen postavljanjem i ogradi kao i čuvarske službe bez mogućnosti da se omogući pristup i posjed predmetnih nekretnina.,

Vraćanje navedenih nekretnina je nemoguće iz razloga što su objekti porušeni i što su sve nekretnine za koje se traži isplata, iako su uz objekat, rušenjem objekta i faktičkom izolacijom odnosno onemogućavanjem pristupa oduzete od tužitelja bez mogućnosti da se iste njemu vrate, a što pokazuje i činjenica da i danas zaključenjem glavne rasprave navedene nekretnine se ne mogu vratiti tužitelju, jer je stanje na terenu isto.

Da jeto tako potvrđuju činjenice koje su utvrđene iz izjave svjedoka prvenstveno Dlakić Đevada i ostalih svjedoka koji je u podrobnoj izjavi obrazložio način na koji su navedene nekretnine od strane tužene uzete u posjedi to tako što su jedno vrijeme u objektima bilo smješteno sjedište aerodroma i da je nakon toga kuća srušena, te činjenica o postupku koji je tužitelj vodio kod opštine vezano za navedene nekretnine i da je tužena prihvatala i vodila postupak za zankadu za sve nekretnine iz razloga što su ušle u kompleks aerodroma čiji je korisnik tužena a ujedno i investitor i da je taj postupak trajao nekoliko godina sve dok načelnik opštine nije odbio i uputio tužitelja na sud.

Takvim postupanjem tužena je prihvatile i legitimaciju i činjenicu da navedene nekretnine ne namjerava ni vratiti tužitelju.

To isto je potvrdio i tužitelj u svojoj izjavi koji je jasno istakao da za svoja dva dolaska na predmetne nekretnine isključivo radi upoznavanja sa stanjem nekretnina bio spriječen, odnosno mogao to izvršiti isključivo uz dozvolu portira koji se nalazio na ulazu u nekretnine.

Na taj način se jasno manifestuje i postupanje tužene prema predmetnim nekretninama kako u pogledu posjeda tako i u pogledu faktičkih oduzimanju istih od tužitelja i nemogućnosti da se iste vrata, čime tužitelj stiče pravo da za iste traži da mu se isplati kompletna vrijednost koja je od strane vještaka gradjevinske i poljoprivredne struke i procijenjena.

Obirom na činjenicu da je tužena pozivala i na nedostatak pasivne legitimacije iz akta o osnivanju odnosno organizovanju preuzeća Aerodrom Visoko jasno proizilazi da je

tužena odgovorna i po članu 8.stav 2. Odluke jer za sve obaveze aerodroma tužena ogovara neograničeno supsidijarno čime se u smislu član 414. ZOO zasniva odgovornost tužene.

Tužena je tokom postupka neosnovano osporavao zahtjev pozivanjem na zakon o prestanku primjene zakona o privremeno napuštenim nekretninama u vlasništvu gradjana . U tom pravcu je priložen i predmetkoji je vodjen po zahtjevu tužitelja, međutim, navedene nekretnine nikada tužitelju nisu vraćene u smislu člana 15.st.2. navedenog zakona, jer za vraćanje navedenih nekretnina i uvodjenja u posjed nužno je sačiniti zapisnik u uvodjenju u posjed sa tačno pobrojanim nekretninama i popisanim stanjem nekretnina što iz navedneog spisa prozilazi da nije učinjeno.

Očito se radi o formalnom zapisniku o vraćanju kako bi se ispunile obaveze braćanja a nikukav zapisnik o vraćanju predmetnih nekretnina nije sačinjen, a to ne proizilazi ni iz spisa tuižene, a isti i nije mogao biti sačinjen jer se iste i nisu mogle faktički vratiti tužitelju u posjed iz gore navedenih razloga odnosno faktičkog fizičkog odvajanja predmetnih nekretnina i stavljen iste u kompleks aerodroma bez mogućnosti da se istim pristupi.

Te činjenice je potvrdio sud prilikom uvidjaja na licu mjesta kao i vještaci. Što se tiče prigovora zastare smatramo isti takodje neosnovan. Naime, u smislu člana 376.st.1. ZOO zastar počinje teći od saznanja za štetu koje predstavlja kako saznanje za štetu tako i obim i vrstu štetet.

U konkretnom slučaju je jasno da se o obimu štete tek moglo raspravljati kada je s udizašao na lice mejsta i kada je tek prvi put tužitelj bio u poziciji da svoje nekretnine vidi odnosno da ocijeni kji je obim štete i u kakvom se stanju nalaze nekretnine jer je to prvi zapisnik kojim se konstataje ulazak u nekretnine na način da se iste mogu identifikovati i utvrditi da li postoji na istim šteta.

Prema tome navedeni prigovor je neosnovan i paušalan a i kada bi se prihvatala i činjenica na koju se posebno tužena osvrće pitanje podnošenja zahtjeva za povrata a cijeneći izjavu svjedoka Dlakić Dževada koji kao šef službe kod koje su vodjeni postupci eksproprijacije za aerodrom, da je tužena prihvatala i upustila s e u postupak vansudske naplate i isplate navedenih nekretnina i da je taj posao tekao i prije tužbe, a kassnije i kroz vanparnični postupak u koji je s ud izvršio uvid , jasno proizilazi da se navedeni prgover ne može prihvati.

Visina štete na nekretninama je procjenjena od strane odnosno vrijednost nekretnina je procjenjena od strane vještaka poljoprivredne s truke kji je iskazao vrijednsot nekretnina za koje tužitelj traži odštetu, kao i vrijednost zasada vočki i rastnja kako je to predloženo i u preciziranom tužbenom zahtjevu Taj dio nalaza nije doveden u pitanje jer je vještak nakon pojašnjenja primjedbi i odgovora na pitanje dao potpuna obrazloženja.

Te se isti nalaz ima smatrati dovoljan osnov u smislu člana 3. i 154. ZPP. Kod utvrđivanja činjenica vrijednosti predmetnih nekretnina.

Što se tiče vrijednosti stambenog objekta, pomoćnih objekata kao i troškova vezanih za navedenu gradnju ovog objekta isti prozilazi iz nalaza i mišljenja vještaka koji je procijenio navedeni objekat kroz specifikaciju svih troškova koji su neophodno u gradjevinskom smislu da se objekat iste površine sagradi,te obzirom da su navedene nekretnine u kompleksu aerodroma i da tužitelj na tom dijelu nije više u mogućnosti da gradi objekat to je jasno da mu pripadaju i prateći troškovi koji su neophodno da na drugom mjetu, kako je to vještak rekao, na kojoj je dozvoljena gradnja u reonu Moštare

kupi parcelu čiju je vrijednsot ocijenio na 7.500 KM kao i troškovima koji su neophodno da se dobiju potrebne saglasnosti i gradnja objekta na tom lokalitetu, od projektne dokumentacije, troškova postupka priključaka te izgradnje septičke jame i vlastitog bunara kao najmanjeg troška u segmentu komunalnih obaveza, te uredjenja troškova uredjenja zemljišta.

Najime, u situaciji kada je tužitelju nesporno srušen objekat na kojem više ne može vršiti gradnju iz bilo kojih razloga, u konkretnom slučaju zbog nemogućnosti jer se parcela nalazi u kompleksu aerodroma tužitelju u smislu član 189. i 190. ZOO pripada pravo na isplatu vrijednsoti odgovarajućeg stana ili troškova izgradnje gradjevinskog objekta kakav je bio raniji objekat.

U konkretnom slučaju vrijednsot stana je daleko veća i prema vještaku je iznosila 113.750 KM i tužitelj je imao mogućnosti da se opredjeli.

U takvoj situaciji tužitelj je ipak prihvatio nepovoljniji pristup rješavanju navedenog obeštećenja, te precizirao zahtjev za sve troškove koji su neophodni da se uspostavi stanje kod tužitelja kako je bilo prije rušenja objekta uključujući izgradnju pomoćnog objekta koji je vještak procijeni na izns od 16.330 KM.

Kako je navedeni nalaz u pismenom obliku i pojašnjen i dopunjjen na zapisniku od 24.06.2010. godine, i kako je vještak dao jasna obrazloženja po svim stavkama navedenih potraživanja to smatram navedeni nalaz i pojašnjenje nalaza dovoljan osnov za utvrđivanje osnovanosti visine štete.

Iz navedenih razloga predlažem da se u cijelosti udovolji tužbenom zahtjevu uz naknadu troškova postupka.

Stoga smatram osnovanim i zahtjev i za isplatu štete na parceli 1099 jer je ista zasnovana na nalazu vještaka poljoprivredne struke i na isti stranke nisu imale primjedbi.

U završnom izlaganju punomoćnik drugo i trećetužitelja izjavlja: Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan iz sljedećih razloga. Iz provedenih dokaza proizilazi da su tužitelji Bajić Zoran i Bajić Dušanka suvlasnici na nekretninama 1151/2 iz z.k.ul. 982 k.o. Radovlje na kojoj je stambena zgrada i pomoćni objekti. Da je Bajić Zoran vlasnik nekretnina k.č. 1152 k.č. 1155/2, k.č. 1153 iz z.k.ul. 50 kao i da su Bajić Zoran i Bajić Đordo suvlasnici na parceli k.č.1099 iz. Z.k.ul. 47 sve k.o. Radovlje za koje nekretnine tužitelji potražuju naknadu štete.

Predmetne nekretnine se nalaze u kompleksu aerodroma Visoko odnosno nalaze se u pojasu aerodroma a što se može utvrditi i uvidom u zapisnik sa lica mjesta od 10.04.2007. godine, jer je u zapisniku konstatovan položaj predmetnih nekretnina u odnosu na aerodrom i udaljenost parcela od aerodroma.

Takodje iz odluke o utvrđivanju opštег interesa je vidno da su predmetne parcele ušle u pojas eksproprijacije. Prilikom izvodjenja radova na izgradnji aerodroma a koje je izvodila tužena na predmetnim parcelama je nastala šteta koja se ogleda u tome da su sve parcele uzrovane, da je nasut šljunak i drugi gradjevinski materijal, iskopani kanali na parcelama, tako da parcele više nisu uopšte za obradu a stambeni objekat kao i pomoćni objekti su potpuno porušeni.

Iz iskaza svjedoka je bidno da je šteta nastala prilikom izvodjenja radova na aerodromu, jer kako se predmetne parcele nalaze u krugu aerodroma niko nije mogao ni imati

pristupa, jedino radnici tužene koji su radili na aerodromu pa prema tome tužena je odgovora za nastalu štetu.

Tužena je osnivač preduzeća Aerodrom Visoko pa je ona kao osnivač i kao korisnik eksproprijacije odgovoran za nastalu štetu . Da je tužena korisnik eksproprijacije nekretnina za izgradnju aerodroma govori i činjenica da je jedan dio predmetnih nekretnina eksproprijsan i voden je postupak pred ovim sudom za naknadu za eksproprijsane nekertnine predmet broj R-44/03.

Visinu tužbenog zahtjeva za porušene objekte tužitelji su opredjelili prema nalazu vještaka gradjevinske struke koji je u svom nalazu iskazao iznos sredstava koji je potreban da bi se izgradio objekat kao što su tužitelji posjedovali pa je vješetak kod obrazlaganja svog nalaza izjasnio se da na lokaciji Radovlje gdje su se nalazili objekti tužitelja regulacionim planom nije dozvoljena gradnja novih objekata a na najbližoj lokaciji gdje je dozvoljena gradnja troškovi urbanističke gradjevinske i projektne dokumentacije bili iznosili 10.200,00 KM, jer je vješatak prikazao obzirom da se radi o novim objektima da je izrada projektne dokumentacije neophodna za koju je potrebno 600 KM za urbanističku i gradjevinsku dozvolu odnosno vodenje postupka 100 KM, za priključak za energiectsku saglasnost 800 KM izrada sepičke jame i vlastitog bunara 6.000 KM te uredjenje gradjevinskog zemljišta i dobivanje odobrenja za gradnju 2.700 KM pa je tužitelj i svoj tužbeni zahtjev opredjelio prema tom nalazu vještaka jer u svakom slučaju tužitelji prilikom gradje na novoj lokaciji moraju imati sve navedene troškove.

Takođe naknadu štete i za porušene pomoćno objekte tužitelj je opredjelio prema nalazu vještaka koji su iskazani a koji su potrebni da bi se izgradili novi objekti koje je tužitelj imao uz stambeni objekat.

Takođe i tužbeni zahtjev za štetu pričinjenu na parcelama tužitelj je opredjelio prema lanazu vještaka poljoprivredne s truke iz kojeg proizilazi da je šteta koja je pričinjena i dokazana da postoji.

Prigovor zastare potraživanja koji ističe tuženi je neosnovan jer prema sudskoj praksi zastara počinje teći od dana kada se utvrdi obim i visina štete, a to je utvrđeno kada je počeo se voditi postupak za naknadu štete.

Obzirom na sve izneseno tužitelji predlažu da sud udovolji postavljenom tužbenom zahtjevu sa obavezom plaćanja kamate kako je postavljeno kao i troškova postupka prema priloženom troškovniku.

U završnom izlaganju punomoćnik tužene izjaví: Tužena predlaže dse tužitelji odbiju sa tužbenim zahtjevom u cijelosti kao neosnovanim uz naknadu torškova.

Tužena u cijelosti ostje kod istaknutog prigovora pasivne legitimacije i prigovora zastarjelosti.

Opcina Visoko nije bila izvodjač nikakvih radova na aerodromu Visoko a niti naručilac istih pa samim tim nije ni odgovorana za eventualnu štetu.

Shodno odredbama Zakona o eksproprijaciji nepokretnost se može eksproprijsati tek pošto je utvrđen opšti interes. Prijedlog za eksproprijaciju shodno odredbama navedenog zakona može podnijeti korisnik ali ne i tužitelj kao vlasnik nekretnina i vanparničnom postupku vodenjem radi utvrđivanja visine naknade za ranije eksproprijsane nekretnine.

Općina Visoko je preko svojih organa samo provela eksproprijaciju nekretnina, ali za one za koje je utvrđen opšti interes, dok za parcele označene tužbenim zahtjevom opšti interes nije ni utvrđen.

Dakle ne postoji ni rješenje o eksproprijaciji koje između ostalog mora da sadrži naznačenje da li vlasniku i za koje eksproprijsane nekretnine pripada pravo na naknadu. Istim zakonom regulisan je i postupak za određivanje naknade kao i da nadležan redovan sud po službenoj dužnosti u vanparničnom postupku odlučuje o visini naknade za eksproprijsane nekretnine.

Iz naprijed navedenog jasno proizilazi da tužitelji u ovom postupku nemaju pravo na isplatu naknade za nekretnine, jer se ista utvrđuje i određuje u vanparničnom postupku. Odlukom Predsjedištva RBiH od 04.10.1993. godine utvrđen je opšti interes za parcele Označene kao k.č. 2775/2 i 1154/1 k.o. Radovlje vlasništvo Bajić Miladina koje su eksproprijsane rješenjima a naknade po istom i isplaćene.

Predmetne nekretnine nisu stavljenе pod upravu tužene pa ni po tom osnovu nemaju odgovornosti općine Visoko za eventualno nastalu štetu.

Tužiteljima ni na kakav način nisu ugrožena bilo kakva prava niti se ušlo u posjed nekretnina tužitelja.

Tužitelji su 2001. godine podnijeli zahtjev za povrat nekretnina što jasno proizilazi iz rješenja općinske službe za geodetske imovinsko pravne poslove općine Visoko od 21.06.2001. godine i rješenja broj 06/5-31-4-751/01 iz čega opet jasno proizilazi da su nekretnine vraćene u posjed tužiteljima i da su isti i danas u posjedu istih.

Tužitelji su na navedena rješenja ukoliko nisu bili zadovoljni načinom na koji su im nekretnine vraćene imali mogućnost da na rješenja koja su im uredno dostavljena izjave žalbu.

Što u konkretnim slučajevima nije učinjeno.

Iz dokaza provedenih u toku postupka proizilazi da su tužitelji opunomoćili sestru za podnošenje zahtjeva za povrat imovine te preduzimanje svih drugih radnji , a navedena rješenja su dostavljena uredno te na zahtjevu za vraćanje u posjed nekretnina naznačeno je da je 2001. godine sestri tužitelja bilo poznato da je i kuća i pomočni objekti srušeni.

Naprijed navedeno potvrdio je i sam tužitelj na glavnoj raspravi te je u svom iskazu naveo da je u maju ili aprilu 2001. godine saznao da se treba podnijeti zahtjev za povrat imovine i da je svojoj sestri dao punomoć da podnese zahtjev za povrat te da je tužitelj tada i saznao da je kukjeća porušena i da je nema.

Dopisu tužitelja Bajić Đorde koji je dostavljen ovome суду i nalazi se u spisu suda stoji da je odlukom o prestanku boravišta u njegovoј kući 1997. godine rukovodstvo aerodroma mu niješo najveću šetu te da su mu srušili kuću a zatim sa mašinama i kamionima odvukli i temelje od kujće, te da je ostala tada samo mala hrpa zemlje od njihove kuće.

Prema tome a kako je tužba podnesena dana 16.06.2006. godine a iz iskaza tužitelja datog na glavnoj raspravi proizilazi da je za šetu saznao 2001. godine dok u dopisu je navedeno 1997. godine, jasno je da je nastupila zastara potraživanja.

Zahtjev za povrat nekretnina podnesen je 15.05.2001. godine gdje je također naznačeno da je kuća i pomočni objekt srušen.

Iz navedenih dokaza izjava svjedoka uvidom u z.k.izvaatke jasno proizilazi da tužena nije u posjedu nekretnina niti je bila.

Uvidom u zapisnik o izvršenom uvidjaju na licu mesta takodje potvrđuje da općina Visoko nije u posjedu predmetnih nekretnina ni na koji način, jer na predmetnim parcelama nije zatečena mehanizacija, gradjevinski materijal, što bi ukazivalo na posjed. Predmetne parcele su u potpunosti slobodne od lica i stvari, a tužitelji u toku postupka ni na koji način nisu dokazali da je tužena u posjedu istih niti da je tužitelja sprečavala na bilo koji način da koristi svoje nekretnine.

Kako proizilazi iz izjave tužitelja svoje nekretnine napustio je 20.06.1992. godine, prvi put iste obišao 2005. godine.

Što se tiče nalazavještaka poljoprivredne ig radjevinske struke isti eu cijelosti osporavaju u dijelu kojim je vršena procjena vrijednosti koja kao što je rčeno se utvrđuje u vanparničnom postupku.

Što se tiče nalaza vještaka gradjevinske struke isti se naročito osporava u dijelu koji se odnosi na utvrđivanje vrijednosti gradjevinskog zemljišta.

Naime na glavnoj raspravi od 24.06.2010. godine vještar Spaho Lcjla je izjavila da je cijena od 15 KM po kvadratnom metru gradjevinskog zemljišta dobila iz regulacionog plana općine Visoko za područje aerodroma.

Naime, prostorno planski dokument koji obuhvata područje aerodroma Visoko je prostorni plan općine Visoko za period od 2002. do 2020. godine objavljen u „Sl.glasniku“ općine Visoko br. 7/3, te što se tiče podataka vezanih za cijenu gradjevinskog zemljišta, podatak o cijeni gradjevinskog zemljišta nije sadržan niti u jednom prostorno planskom dokumentu nego se cijena gradjevinskog zemljišta utvrđuje na osnovu stanja ponude i potražnje na trgžištu.

Sve naprijed navedeno ukazuje da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan te tužena predlaže da sud odbije tužiteljc sa t užbenim zahtjev uz naknadu troškova postupka na ime troškova u ranijem postupku 2.560,00 KM, pristup na pripremno ročište 720,00 KM, pristup na glavnu raspravu 720,00 KM te nastavku glavne rasprave od 16.01., 10.05., 24.06. i 03.09.2010. godine po 360,00 KM.

Sve naprijed navedeno tužena potkrepljuje stavom Vrhovnog suda FBiH u presudi broj: 07-0-REV-06-001519 od 06.03.2008. godine i presudom Kantonalnog suda Zenica broj: 004-0-GŽ-07-000142 od 14.05.2008. godine.

Naon togap unomoćnik tužitelja Bajić Đorđe izjavi: Smatram da pozivanje na izjavu tužitelja Đorđe koja je poslata суду je neosnovano jer ista nije dokaz u spisu, za sud je s amon relevantno to da je imenovanid ao kao stranka, a naknadna izjava je rezultat njegovog istraživanja i saznanja poslij date izjave što znači da je tek tada saznao za neke činjenice koje nije znao prilikom davanja izjave.

Isto tako je neosnovano pozivanje na odluku Vrhovnog suda i Kantonalnog suda jer se radi o sasvim dugačijeg slučaja gdje se radi o kujći koja nije srušena i nije u kompleksu aerodroma i nema ni jednu dodirnu tačku sa ovim slučajem.

Same činjenice da su ove nekretnine u kompleksu aerodroma da je tužena formirala preduzeće ne oslobadja opštini da odgovara za štetu koja iz toga proizilazi jer je njega i obaveza da zaštititi prava imovine gradjana od nanošenja štete čime se ne oslobadja opština da putem inspekcijskih i drugih organa nadzora kontroliše rad navedenog javnog preduzeća.

Sud objavljuje da je glavna rasprava završena.
Presuda u ovoj pravnoj stvari bit će donesena i punomoćnicima parničnih stranaka
dostavljen.
Od dana prijema presude počinje teći zakonski rok za žalbu.

Završeno u 13,25 sati.

ZAPISNIČAR

DOVRŠENO

SUDIJA